

De Immunit. part. 2. cap. 16. dub. 10. sect. 7. num. 6., qui eos simpliciter refert pro opinione affirmativa; quod transiens per locum immunem ductus à Ministris gaudeat Immunitate, nec ab ipsis fit aliqua mentio de d. distinctione; immò, quod pejus *Germonius* nec minùs loquitur ad propositum Conclusionis à *Delbene* relatæ; & *Boer.* dicit totum contrarium.

Ultra quamquod, dato etiam per impossibile, quod suffragetur Immunitas, si transitus fiat voluntariè, dici non potest, quod recessus Birruariorum cum dicto *Mazzocchio* per Cœmeterium fuerit voluntarius, & cervelloticus, nam janua alterius Mansionis, sive Stantiæ ipsius *Cauponæ* respondet cuidam ignoto Viculo, qui ex unocapite nullum habet exitum, & vix ferè innotescit ipsis Fanensibus, multoque minus Birruariis, ut plurimum exteris, qui non tenentur divinare, quod in d. *Caupona* adfit alia Stantia, & quod in hac Stantia extet janua, quæ respondet Viculo.

Neque relevat tertium fundamentum, quod scilicet à Birruariis fuerit impeditum confugium ad locum immunem, quia ad hoc ut tale impedimentum dicatur prejudiciale Immunitati Ecclesiasticæ requiritur, ut præstetur à Birruariis, qui existant, vel in loco Sacro, ut videre est in *decis. 65. Cortiad.* ex adverso citat. à num. primo, usque ad num. 8. vel intrà spatium 40., aut 30. passuum, quod gaudeat Immunitate; ut ex doctrinis allegatis in Consultatione §. *Ratio autem &c. cum duobus sequent.*, & clariùs ex *Pignatell. Consult. 84. num. 2. tom. 9.*

Neuter autem casus est applicabilis nostræ hypothesei, nam, ex concessis, Birruarii steterunt ad portam *Cauponæ*, & per consequens non fuit præstitum impedimentum à stantibus in loco sacro. Nec minùs fuit præstitum à permanentibus intrà spatium quod gaudeat Immunitate, nam quoad Ecclesias quæ non sunt rurales, sive campestris, earum spatium 40. passuum quoad Cathedralis, & 30. quoad alias Ecclesias inferiores ad text. in c. *si quis antiquitus* 17. q. 4., non gaudet Immunitate, nisi constet de legitima consuetudine: Idque ob dictarum Ecclesiarum frequentem numerum, & frequentiam Delinquentium, quemadmodum declaravit *Sac. Cong. Immunit. in una Inter amnen. die 17. Julii 1663.* citat.

à *Pignatell. tom. p. conf. 435.*, & magistratè comprobatur relatis priùs omnibus Doctorum opinionibus *tom. 6. conf. 25. n. 13.*, & 54. Præsertim si propè Ecclesiam essent ædificatæ habitationes Laicorum, cujusmodi est *Caupona*, de qua agitur, quæ cum non pertineat ad Ecclesiam, ex ejus proximitate non consequuntur privilegium Immunitatis: *Bonac. tom. 2. circa prim. Decal. præcept. disp. 3. quæst. 7. punct. 4. nu. 7.*, *Antonell. de regim. Eccles. lib. primo cap. 9. num. 23. in fin.*, & alii plures apud *Panimoll. decis. 88. num. 17.*, & est optimus textus in *Can. definit. 17. quæst. 4. ibi. In hoc 30. passuum numero, absque Domorum extraneorum receptaculo, aditum obtinebunt.*

Et in omnem casum, quando etiam ob existentiam Satellitum non in loco Sacro, sed extrà, & propè eum, diceretur impeditum confugium, ut firmat *Cortiad.* non per totam *decis. 65.*, nec per tres casus decisos, sed in solo num. 9., ubi femel decisum refert sub die 29. Junii 1636., & voluit *Franc. de compet. inter. Cur. quæst. 79. num. 9.*, (nimium tamen ultra progressus, dum non ait, quod gaudeat Immunitate impeditus ingredi Ecclesiam per Ministros seculares existentes intrà, vel extrà propè locum Sacrum, prout in his terminis eum citat præfatus Antistes in §. *tertium fundamentum*, sed quod gaudeat impeditus per Ministros existentes intrà vel extrà ad spatium ducentorum passuum, quod nemo hucusque dixit.)

Quando etiam, inquam, ob talem existentiam Satellitum non in loco sacro, sed extrà, & propè eum diceretur impeditum confugium, id bene procederet quatenus iidem Satellites principalitèr, & ex proposito, ac dolosè ibidem perstiterent, obviam sese facientes confugientibus, præsertim insultando armis, jactu lapidum, percutiendo, timorem incutiendo &c. eo animo, ut capturandi impediatur accedere ad d. locum Sacrum, ut patent exempla per totam præcitat. *decis. Cortiad.*, attentè viden., & supponitur in d. §. *Tertium fundamentum* ibi. *Confugium propterea dolosè hoc modo impediendo* - ac fuit judicatum (& bene) in hac Curia Episcopali Ferrariensi sub die 29. Julii 1700. per Antecessorem meum, nunc meritò Episcopum Sulmonensem contra Fiscum huius Legationis ad favorem *Benedicti Guelfi*, qui percussioneibus cum baculo,

culo, & insultibus cum armis fuit impeditus nè fereciperet in Ecclesia Parochiali Terræ Mellariæ.

Hujusmodi tamèn dolus, & animus impediendi confugium excluditur in hac nostra facti specie, quandoquidem dum Birruariis licitum erat capturam facere intus *Cauponam*, poterant per consequens aliqui eorum simpliciter præoccupare illius portam ad tutè perficiendum actum capturæ, nam permisso actu, censetur permissum omne id, per quod pervenitur ad actum *vulgat. l. ad rem mobilem 56. ff. de Procurat. ubi Glos. in verb. recta aget.*

Maximè, quia ex communitèr accidentibus actus præoccupationis portæ Domus, alteriusque loci, ubi fit captura, censetur connexus cum ipsa captura, idèdque indivisus, ex generalitèr deductis per *DD. in cap. translato, ubi gloss. de Constitut. cap. prætereà de Offic. delegat. Ioan. de Imola conf. 139. num. 6. Cravett. conf. 100. num. 2., & seqq. lib. 2. Grat. discept. for. cap. 831. num. 21., & Surd. decis. 199. num. 13.*

Quinimò cessat quæstio ex facto, nam tunc dicitur impeditum confugium per Satellites, quando ipsi sunt in causa, quod Inquisitus nequeat devenire ad locum immunem, ut mox dictum est in §. *Et in omnem casum*, tunc enim privandus non est Immunitate, sumpto argumento ex Iuris principio, quod possessio dicitur actualitèr quæsitæ si non stat per eum, qui debet apprehendere, & impeditur nè illam consequatur *l. cum unus in fin. ff. de bon. aut borit. Iudic. possid. cap. contingit. 9. de dolo, & contumacia Grat. cap. 939. num. 10. Possib. de manut. observ. 21. num. 17., & decis. 175. post eundem, Frances de competent. inter Cur. quæst. 9. num. 9.*

In casu autem nostro Birruarii, qui præoccupaverunt portam *Cauponæ* nullum præstitèrunt impedimentum *Mazzocchio*, nè confugere posset ad locum immunem, quia ipse *Mazzochius* statim fuit arrestatus, & captus intus d. *Cauponam*; Et sic sumus extrà terminos quæstionis, quæ locum sibi potuisset vendicare si idem *Mazzochius* se eripuisset è manibus Cipientium, & incidisset in manus Birruariorum stantium ad portam, ut patet ad sensum.

Nec dicatur, quod saltèm hujusmodi impedimentum confugii fuerit præstitum ab ipsis Birruariis, qui immediatè fece-

runt capturam.

Quoniam si id esset admittendum, sequeretur, quod nullus posset capturari in Domibus privatis, aliisque locis non immunibus positis propè Ecclesias, & per indirectum Domus ipsæ, aliaque loca prædicta evaderent immunia, quando non sunt, nam quomodocunque, & ubicunque sequatur captura, etiam insequentibus Birruariis, & capientibus aliquem fugientem versùs locum sacrum verificaretur, quod impeditur confugium; quod nullatenus est dicendum, quoniam, secluso illo impedimento, quod dolosè, & ex proposito præstatur à stantibus propè locum Sacrum, & obviam sese facientibus confugientibus, ut supra dictum est, attendendum est id, quod principalitèr agitur, & intenditur, hoc est, quod captura fiat in loco non immuni, & sic licitè, non autem quod venit incidentèr, & in consequentiam, ut est assertum impedimentum confugii, prout præter generalia, de quibus *Ias. in l. si quis nec causam, & seqq. ff. si cert. pet. at. Gonzalez ad regul. 8. Cancell. glos. 45. §. 1. num. 35. Monet. de distribut. quotid. part. 1. quæst. 5. nu. 23. Pax Jordan. tom. 1. lib. 3. tit. 7., num. 102. vers. Et semper Caput aquen. decis. 15. num. 6. part. 2. in specialibus terminis, quod Captus in aliqua Domo, esto quod dicat, quod intendebat ad Ecclesiam confugere, sicque fuerit impeditum confugium, non possit se tueri privilegio allegatæ Immunitatis decisum extitisse in Cathalonia usque de anno 1617. die 24. Septembris testatur *Cortiad. d. decis. 65. num. 51.**

Explosis dictis tribus fundamentis, ac firmata soliditate Sententiæ negativæ excludentis privilegium Immunitatis, ut potè rationibus, & majori calculo Doctorum, ac ipsius Sacræ Congregationis Oraculis roboratæ; Viceque versa visa, & posita in claris exilitate opinionis affirmativæ omni legali præsidio destitutæ, inapplicabilis remanet Conclusio, quæ per ora omnium volitat, quod in conflictu opinionum, & in dubio partes Iudicis sunt respondere præ Immunitate ex abundè, & copiosè cumulatè in Consultatione §. *Et quatenus*, quæ in hac parte nequit Omissione notari, dum præ stabilienda dicta Conclusione vulgata, de qua plenæ sunt paginæ, præ cæteris remissivè citantur Sacræ historiæ, exempla,

Car-

Carmina, & distichon inter Fridericum Barbarossam Imperatorem, & Gregorium Nonum Summum Pontificem, nec non quidam Abbas de Burgo nē i Viaggi di cinque anni tom. 1. fol. 523., & tandem Sperellus in decis. 149. nu. 27., & 28. ibi. Satius est Reum etiam extrā locum Sacrum repertum Ecclesie ob illius venerationem restituere, quam è loco Sacro ereptum Curie Sæculari scandalosè relinquere.

Quandoquidem non sumus in dubio, neque in conflictu opinionum hinc indè, sed versamur circa materiam certam jam decisam in exclusionem Immunitatis per dictas posteriores Declarationes Sacræ Congregationis specialitèr deputatæ ad dirimendas controversias, quæ passim oriri solent; adversus quas Declarationes inutilitèr adducitur autoritas privatorum Doctorum. Sperell. decis. 105. num. 50. maximè si destituta sit optimis argumentis. Idem Sperell. decis. 129. num. 31. Idque jure merito, nam in materia Immunitatis petenda est aqua è puris Sacrarum Congregationum fontibus, non ex turbidis aliquorum Recentiorum lacunis, ut formalibus verbis admonet. Dian. Coordinat. tom. 9. in præfat. ad Lectorem post tract. 14. fol. 486.

Ac proindè non vendicat sibi locum, immò extranea redditur d. Conclusio, quod in dubio pronuntiandum sit pro Immunitate. Pignatell. tom. 1. Consult. 48. num. 6., quam Conclusionem, popularem appellat in Consult. 9. part. 9. num. 14. & 15. ubi subnectit, quod licet prò Ecclesiastica Immunitate, & Libertate sit semper pronuntiandum, non tamen illius favor extrā terminos Iuris, nec in præjudicium alterius, & sic Fori sæcularis trahi debet, cum Ecclesia sit cultrix Iustitiæ, & non quærat quæ sua non sunt, & citat Sperell. decis. 62. num. 27. vers. ex quibus, & num. 28. ubi ait, quod quemadmodum Principem sæcularem decet privilegia, & Immunitatem Ecclesie conservare, ita Episcopum debere Principis Jurisdictionem non perturbare, cum immò alter alterum tueri debeat.

Et denique nē ampliùs divagemur per mendicata suffragia, nevé ullus alius omninò remaneat ambigendi locus, quod totalitèr ponit gladium ad radicem illud est (& hoc pro Coronide) quod consulta Sacra Congregatione super præmissis, non à Curia Sæculari, sed ab ipsomet præstantissimo

Præfule post latum Decretum, quod Mazzocchi gauderet Immunitate Ecclesiastica, propositoque dubio ex integro an gauderet, vel non, forsan ad effectum, ut potuisset deinde declarare, quod iidem Birruarii inciderint in Censuras, & successivè eisdem denunciare excommunicatos in eventu, quo responsum affirmativum reportatū fuisset, & quamvis in figuratone casus exprimere Omisisset circumstantiam, quod nullus alius patebat aditus ad Cauponam præterquam per Cœmeterium, & sic, à fortiori, adhuc cum supposito, quod potuissent ire, & redire Birruarii cum Carcerato per locum non immunem, & nihilominus maluerint transire per Cœmeterium, prodiit tandem ab eodem Sacro Confessu resolutio negativa (Omissa tamen, & Neglecta in calce Consultationis, ubi pro veritate, & ad publicum profectum quò principalitèr tendit Librorum editio, registrari debuerat), cujus copiam penès me habeo, & habuit antè me Præful ipse, tenoris sequentis, videlicet

Ita reperitur in parvo Regesto Decretorum Sacræ Congregationis super Immunitate Ecclesiastica, & Controversiis Jurisdictionalibus in Congregatione habita sub die 7. Septembris 1688.

Fanen. Vicarius Apostolicus. An Ludovicus Mazzocchi gaudeat Immunitate Ecclesiastica, dum Birruarii pro carcerando dictum Mazzochium intus Cauponam vulgò Bettola, propè Ecclesiam Parochialem Divi Thomæ ejusdem Civitatis transierunt per Cœmeterium dictæ Ecclesie, & postea reversi fuerunt unà cum Carcerato per idem Cœmeterium?

Sacra Congregatio &c. censuit
NON GAUDERE.

In quorum fidem &c. Datum Romæ sub hac die 23. Octobris 1688.

G. CARD. CARPINEUS.

Loco ✠ Sigilli

F. Archiep. Corinthe Secret.

Cæterum quoad appellationem interpositam per Fiscum Curie Sæcularis à prælibato Decreto, quod Mazzocchi deberet gaudere Immunitate Ecclesiastica, admittebatur de plano Conclusio, quod in Causis Immunitatis, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ nulla datur appellatio ab Ordinariis ad Metropolitanos, nec in suspensivo, nec in devolutivo, ut ex literis circularibus Sacræ Congregationis ad Archiepiscopos Italiae, quas

quas servandas esse in omnibus, & per omnia resolvit Sac. Cong. sub die 19. Julii 1661. ad tradita per Pignatell. tom. p. conf. 494. per tot. Neque ad Nuncios Apostolicos, ut advertit claræ memoriæ Card. de Luca in Teatro Justitiæ, & Veritatis tit. de Relatione Curie Romanæ discurs. 17. num. 14., & alibi.

Nec etiam ad Cardinales Legatos, ex latè, & diligentèr collectis in Consultatione S. Adeout, quia licet ipsi amplissimam habeant facultatem in Provincia per ea, quæ tradit Fragos. de Regim. Reipub. Christian. tom. 2. lib. 4. §. 2. per tot., habeantque utrumque gladium, Sæcularem, & Ecclesiasticum, nec non plenitudinem potestatis, ut notat Raynald. tom. 1. observat. crimin., civil., & mixt. proem. §. 7. num. 88., & cap. 8. §. 3. sub n. 170.

Attamèn quemadmodum nequeunt se ingerere in materiis spiritualibus, quas Concilium Tridentinum Ordinario remittit, ut est Clausura Monialium, Approbatio Confessoriorum, Collatio Ordinum, & cætera hujusmodi, stante prohibitione Sancti mem. Innocentii X. de Voto Sacræ Congreg. Episcop., & Regular. sub die 30. Septembris 1650., cujus meminit Nicol. in Flosc. verb. Legatus num. 3. in fine, & Pignatell. tom. 2. consult. p. nu. 4.

Prout nuperrimè quoad approbationem Confessoriorum idipsum decrevit Sac. Congreg. Concilii in Ferrarien Jurisdictionis sub die 12. Januarii currentis Anni 1704. nam propositis dubiis. Primo, An Ecclesia Fortalitii, seu Arcis Ferrarie subsit Jurisdictioni, & Visitationi Eminentissimi, & Reverendissimi Cardinalis Episcopi. Secundò, An Capellanus dictæ Arcis in eadem Ecclesia possit audire Confessiones Sacramentales absque approbatione Eius Episcopi, & de licentia tantum Eius Legati, à quo deputatur. Eadem Sacra Congregatio, utroque Eminentissimo informante, respondit. Ad primum Affirmativè. Ad secundum Negativè. Et ad tertium (referam adhuc illud, quamvis abs re, nē circa integritatem Decreti Omissione redarguar). An Milites, alique degentes in dicta Arce teneantur exple- re præceptum annuæ Communionis Paschalis in Ecclesia Parochiali S. Blasii, & etiam ipsius Parocho subesse debeant circa curam Animarū, & administrationem Sacramentorum in casu &c. Respondit Affirmativè.

Et quemadmodum non valent in prima instantia absque turbatione Jurisdictionis Ecclesiasticæ cognoscere Causas ad Curiam

Episcopalem spectantes, resistente ejusdem Sacri Concilii Tridentini dispositione in vulgat. cap. Causæ omnes 20. Sess. 24. de reform., etiam si partes consentiant in Jurisdictionem ipsorum Legatorum (quod est adnotandum) dissentiente Ordinario, ut rescripsit Sac. Congr. in Ravennaten. Jurisdictionis 3. Maii 1642., 14. Martii 1648., & 4. Maii 1675., iisque relatis benè firmat, immò stringit in Torculo Baruffus resol. 75. num. 18. 19., & 20.

Et plenitudo potestatis non aded protenditur, ut per interpositionem appellationis apud Tribunal Legationis, vel per illius inhibitionem, ligentur manus Tribunalis Episcopalis, quoad ulteriorem executionem provisionum, vel præceptorum, quæ fierent ad continendum Populum in officio, & obedientia circa ea, quæ spectant ad visitationem, morum correctionem, observantiam Decretorum Sacrarum Congregationum &c., ut sancivit S. C. T. sess. 24. de reform. c. x., & respectivè innuit Sac. Congr. Episcop., & Regular. adhuc in Ferrarien. sub eadem die 12. Januarii, sed anni proximè præteriti 1703., nam interposita appellatione apud Tribunal Legationis à præceptis emanatis in Tribunali Episcopali in executionem quorundam Decretorum Sacræ Congregationis, non idè remanet suspensa Jurisdictio d. Tribunalis Episcopalis; quinimò eadem Sacra Congregatio, non obstante d. appellatione, respondit -- Servari Decreta, & præcepta Eminentissimi Episcopi, &c.

Ita multo minus se immiscere possunt in materia Immunitatis, quæ (demptis Episcopis quorum est eam defendere, & de ea judicare) residet specialitèr penès ipsum Summum Pontificem. Egregiè idem Baruff. in Torcul. Jur. resol. 156. n. 10. aded, quod nec etiam possunt absolvere proprios Ministros si declarentur excommunicati in Foro Episcopali, prò eadem Causa læsæ Immunitatis, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, Sac. Cong. Immun. in Ferrarien. 17. Septembris 1632., cujus literas refert de verbo ad verbum, Pignatell. tom. p. conf. 172. nu. 17. in 2. editione Veneta, quem sequitur Raynald. tom. 4. supplet. 6. ad cap. 1. n. 27., & 28., easque summam recentet Illustris. Præfulin d. S. Adeout &c. in fin., & prius retulerat Panimol. decis. 85. adnot. prima num. 24.

Admittebatur, inquam, (ut revertar, undè haud